

komme til det Resultat, at den direkte Beskatning, vi have her i Landet paa Statens og det kommunale Omraade, er af et meget betydeligt Omfang.

Jeg vil med Hensyn til Teorien om, at de direkte Skatter ere de retfærdigste, sige, at jeg godkender den; rent teoretisk set er det vistnok rigtigt, jeg vil ikke betvivle det. Men det gaar let med denne Teori som med mange andre, at den har, naar den praktisk skal udføres, visse Skavanker, og denne Teori om den direkte Beskatnings Retfærdighed har bl. a. den Skavank, at det er ganske overordentlig vanskeligt at finde de rigtige Indtægter. Man kan gøre vort Skatteligningsvæsen og vort kommunale Ligningsvæsen saa godt, man vil, der vil dog altid blive visse Skævheder. Ligningsmyndighederne kunne gøre deres Flid, og de ville dog ikke nær i alle Tilfælde faa fat paa de rigtige Indtægter. Jeg ved ikke, om man kan udtrykke det i Tal. Hvis jeg skulde danne mig et Skøn over, hvor ofte man kommer til et fejlagtigt Resultat, naar man sætter Folk i Skat, vil mit Skøn gaa ud paa, at sikkert 10 pCt. af Skatteyderne blive satte for højt og af forskellige Grunde undlade at klage, og at sikkert 25 pCt. blive satte for lavt. Men jeg indrømmer, at dette er et Skøn, jeg har ikke det mindste Bevis at kunne føre for, at det er rigtigt, men det er i alt Fald min Erfaring, og den Erfaring tror jeg, vi alle sammen have, at det er ganske overordentlig vanskeligt, ja rent ud sagt umuligt at naa til fuld Retfærdighed paa dette Omraade. Jeg har endog den Opfattelse, at der er visse Skatteydere, der have deres Budget og Regnskab i den Grad i Orden, at de paa deres Budgetter have et Beløb, der Aar for Aar figurerer som en fast Sum, som de ville give ud til Skatter; saa kan Skatteprocenten stige og dale, som den vil, saa kan Lovgivningsmagten lave nye Skattelove og de kommunale Myndigheder lave nye Regler, det er nu en Gang det Beløb, den paagældende vil af med i Skat, og han sørger for at faa det afbalanceret saaledes, at det ogsaa netop bliver det Beløb, han kommer af med. Jeg indrømmer, at det naturligvis ikke er almindeligt; men at der er adskillige af den Slags Tilfælde, derfor har jeg Erfaring; det er i alt Fald paafaldende, at naar Skatteprocenten i en Kommune gaar stærkt op, dale Indtægterne i samme Øjeblik næsten over det hele. Jeg vil derfor sige, at i Teorien ere de direkte Skatter de retfærdigste, men de have ligesom de indirekte i Praksis deres svage Side, og jeg

tror derfor, vi maa fastholde det Princip, som hidtil har været det bestemmende, at vi skulle have noget baade af den ene og den anden Art, og i denne Henseende skønner jeg ikke rettere, end at de Forslag, vi nu behandle, løse Spørgsmaalet paa en lempelig Maade. Jeg har den Opfattelse, at den højtærede Finansminister er gaaet den Vej med sine Forslag, der ikke blot er den mest fremkommelige, men at ogsaa Forslagenes Indhold er af den Karakter, at vi burde kunne samles om dem. Med disse Ord vil jeg for mit Vedkommende anbefale disse Forslag til den velvilligste Behandling her i dette Ting.

Formanden: Folketingsmanden for Holbæk Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Røde: Det ærede Medlem, som nu satte sig, fremførte i Begyndelsen af sin Tale nogle Bemærkninger om de forskellige Partiers Stilling, og han udtalte da, at han mente at kunne konstatere, at der mellem det radikale Venstre og Regeringspartiet var Enighed om at se bort fra Aarsagerne til den finansielle Situation og vende Blikket frem efter. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem vilde være meget tilfreds, hvis man saaledes kunde blive enig om at lægge Aarsagerne bort. Men jeg kan ikke tjene det ærede Medlem i at bekræfte, at en saadan Enighed foreligger. Spørgsmaalet om Aarsagerne til vor finansielle Misère er drøftet under Finanslovbehandlingen, det er drøftet gennem en Række Udtalelser fra de forskellige Partiers Side, og følgelig har intet som helst Medlem af noget Parti ved denne Lejlighed taget Spørgsmaalet om Aarsagerne op. Jeg har ikke hørt nogen fremsatte Bemærkninger om Aarsagerne, men hvis det ærede Medlem mener det nødvendigt, at vi vende tilbage til Spørgsmaalet, skal jeg gerne være til Tjeneste. Man kan forbigaa Spørgsmaalet om Aarsagerne til den finansielle Situation under en Forhandling som denne, hvor vi just have afsluttet en Forhandling om det samme Spørgsmaal. Men Spørgsmaalet kan ikke gaa ud af Diskussionen, Spørgsmaalet om Aarsagerne er det vigtigste; thi uden at kende et Ondes Aarsag er man ikke i Stand til at kurere Ondet, og hele vort Syn paa den finansielle Situation bestemmes netop udfra vor Opfattelse af Aarsagerne til den. Det er derfor, som jeg angav i Gaar, Grunden til, at vi kun ville bevilge midlertidige Skattebeløb. Det